DOMSTOLENS KENDELSE
3. april 2000 *

I sag C-376/98,

Forbundsrepublikken Tyskland ved kontorchef C.-D. Quassowski, Forbundsøkonomiministeriet, som befuldmægtiget, bistået af advokat J. Sedemund, Berlin, og med valgt adresse hos Forbundsøkonomiministeriet, Referat EA2, D-53107, Bonn,

sagsøger,

mod

Europa-Parlamentet ved kontorchef C. Pennera og N. Lorenz, Den Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Europa-Parlamentets Generalsekretariat, Kirchberg,

og

Rådet for Den Europæiske Union ved direktør R. Gosalbo Bono samt A. Feeney og S. Marquardt, alle Rådets Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos generaldirektør A. Morbilli, Den Europæiske

* Processprog: tysk.

Investeringsbanks Direktorat for Juridiske Anliggender, 100, boulevard Konrad Adenauer,

sagsøgte,

støttet af

Den Franske Republik ved kontorchef J.-F. Dobelle og fuldmægtig R. Loosli-Surrans, Juridisk Tjeneste, Udenrigsministeriet, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Frankrigs Ambassade, 8 B, boulevard Joseph II,

af

Republikken Finland ved de juridiske konsulenter H. Rotkirch og T. Pynnä, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg på Finlands Ambassade, 2, rue Heinrich Heine,

af

Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland ved M. Ewing, Treasury Solicitor's Department, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg på Det Forenede Kongeriges Ambassade, 14, boulevard Roosevelt,

og af

Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved I. Martínez del Peral og U. Wölker, Kommissionens Juridiske Tjeneste, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg hos C. Gómez de la Cruz, Kommissionens Juridiske Tjeneste, Wagnercentret, Kirchberg,

intervenienter,

angående en påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EFT L 213, s. 9),

har

DOMSTOLEN

sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.C. Moitinho de Almeida (refererende dommer), D.A.O. Edward, L. Sévon og R. Schintgen, samt dommerne P.J.G. Kapteyn, C. Gulmann, A. La Pergola, J.-P. Puissochet, G. Hirsch, P. Jann, H. Ragnemalm, M. Wathelet, V. Skouris og F. Macken,

generaladvokat: N. Fennelly
justitssekretær: R. Grass,

efter at have hørt generaladvokaten,

afsagt følgende

Kendelse

1 Ved stævning indleveret til Domstolens Justitskontor den 19. oktober 1998 har Forbundsrepublikken Tyskland anlagt sag i medfør af EF-traktatens artikel 173, stk. 1 (efter ændring nu artikel 230, stk. 1, EF) med påstand om annullation af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes

tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (EFT L 213, s. 9, herefter »direktivet«).

2 Under sagen har de sagsøgte, Rådet og Parlamentet, henholdsvis i skrivelse af 30. juni 1999 og i duplikken, fremsat begæring om, at de dokumenter, som den tyske regering har fremlagt i replikkens bilag 2, 4 og 5, udtages af sagens akter.

3 Bilag 2, 4 og 5 til replikken er tre stævninger, som tre selskaber har udtaget ved Retten i Første Instans mod Parlamentet og Rådet med påstand om annullation af direktivet.

4 Rådet har gjort gældende, at fremlæggelsen af disse stævninger er i strid med princippet om retssagers fortrolighed. Da Rådet desuden i hver af disse sager har fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 114, stk. 1, i Rettens procesreglement samt nedlagt påstand om, at Retten udsætter sagen i medfør af procesreglementets artikel 77, litra a), indtil Domstolen har truffet afgørelse i den foreliggende sag, er Rådet af den opfattelse, at fremlæggelsen af disse stævninger strider mod, eller i hvert fald omgår disse bestemmelser, idet den tyske regering udtrykkeligt har påberåbt sig stævningerne til støtte for sin argumentation.

5 Også Parlamentet har gjort gældende, at den tyske regerings fremlæggelse af disse stævninger til støtte for dens faktiske anbringender vedrørende direktivets økonomiske virkninger og til støtte for dens retlige anbringender i stævningen vedrørende bilag 5 strider mod princippet om, at akter i retssager er fortrolige, da

Forbundsrepublikken Tyskland hverken er part eller intervenient i de ved Retten anlagte sager. Parlamentet forstår derfor ikke, hvorledes regeringen har kunnet skaffe sig disse stævninger.

6 Parlamentet har videre anført, at den tyske regering ved at fremlægge de omhandlede dokumenter griber ind i Rettens autonomi. For det første skal Retten nemlig træffe afgørelse vedrørende de formalitetsindsigelser, der er fremsat i de nævnte sager. For det andet skal Retten, da Parlamentet i de for Retten anlagte sager har nedlagt påstand om, at de udsættes, indtil Domstolen har truffet afgørelse i den foreliggende sag — selv hvis Retten ikke afviser sagerne — træffe afgørelse om, hvorvidt sagerne skal udsættes, før Domstolen kan tage hensyn til de tre stævninger. Efter Parlamentets opfattelse tilsiger princippet om god retspleje og respekten for Rettens autonomi derfor, at der ikke tages hensyn til de tre omhandlede bilag.

7 Parlamentet er af den opfattelse, at der i kraft af disse bilag til replikken fra den tyske regering — hvis søgsmål kan realitetsbehandles — vil blive taget hensyn til de tre sagsøgeres indlæg for Retten. Desuden vil en sådan fremgangsmåde bidrage til, at sagerne henvises til Domstolen, uden at Rettens afgørelse afventes, således som disse sagsøgere har nedlagt påstand om.

8 I sine bemærkninger af 31. august 1999 vedrørende Rådets begæring har den tyske regering for det første gjort gældende, at de selskaber, som har anlagt sag ved Retten, alle har tilsendt den en kopi af deres stævninger til orientering, ligesom alle tre selskaber har accepteret, at stævningerne blev fremlagt som bilag til replikken. Den tyske regering fremhæver, at spørgsmålet om, hvorvidt en stævning har fortrolig karakter, udelukkende afhænger af sagsøgeren, og at der ikke findes noget generelt princip om, at retssager er fortrolige, hvorfor der heller ikke kan foreligge en tilsidesættelse af et sådant princip. Endelig er stævningerne blevet fremlagt for bedre at belyse fremstillingen af de faktiske omstændigheder, hvilket er i overensstemmelse med en almindelig udbredt praksis, der ikke adskiller sig fra den fremgangsmåde, der er blevet fulgt af Rådet, som i bilagene

til sin duplik har fremlagt dokumenter til støtte for sin fremstilling af de faktiske omstændigheder.

9 Rådets og Parlamentets argumenter kan ikke tiltrædes.

10 Hvad angår tilsidesættelsen af fortrolighedsprincippet skal det fremhæves, at der ikke findes nogen regel eller forskrift, som tillader eller forhindrer parterne i en sag i at gøre tredjemand bekendt med deres indlæg. Bortset fra de undtagelsestilfælde, hvor meddelelsen af et dokument kan være i strid med god retspleje, hvilket ikke er tilfældet i denne sag, gælder som udgangspunkt, at parterne frit kan give andre meddelelse om deres egne indlæg i en sag.

11 I den foreliggende sag har de sagsøgende selskaber i de for Retten verserende sager givet den tyske regering tilladelse til at fremlægge deres stævninger for Domstolen.

12 Hvad angår argumentet om, at Domstolen, hvis de omhandlede bilag antages at kunne fremlægges i den foreliggende sag og tages i betragtning, vil sætte sig ud over den formalitetsindsigelse med hensyn til de pågældende stævninger, som Parlamentet har rejst for Retten, er det tilstrækkeligt at bemærke, at Domstolens hensyntagen til disse bilag ikke indebærer, at den på nogen måde tager stilling til den pågældende formalitetsindsigelse, og at der ikke er noget til hinder for, at den tyske regering i sin replik medtager alle de elementer, som er indeholdt i de pågældende bilag.

13 Endelig må Domstolen forkaste argumentet om, at en hensyntagen til bilagene i praksis vil medføre, at de for Retten verserende sager henvises til Domstolen, før Retten har truffet afgørelse om, hvorvidt de skal udsættes. Den omstændighed, at Domstolen tager hensyn til de pågældende bilag, er ikke ensbetydende med, at den foranlediges til at behandle de for Retten verserende sager. Bilagene spiller kun en rolle, for så vidt de støtter de anbringender, der er gjort gældende i selve det skriftlige indlæg.

14 Under hensyn til det ovenfor anførte kan begæringen om, at de dokumenter, som den tyske regering har fremlagt i replikkens bilag 2, 4 og 5, udtages af sagens akter, ikke tages til følge.

Af disse grunde

bestemmer

DOMSTOLEN

1) **Begæringen om, at de dokumenter, som den tyske regering har fremlagt i replikkens bilag 2, 4 og 5, udtages af sagens akter, tages ikke til følge.**

2) **Afgørelsen om sagens omkostninger udsættes.**

Således bestemt i Luxembourg den 3. april 2000.

R. Grass

Justitssekretær

G.C. Rodríguez Iglesias

Præsident